

ЛІТЕРАТУРА:

1. Порадник практичного психолога/ О.Є. Марінуш-кіна, Ю.О. Замазай.—Х.: Вид. група «Основа», 2007.
2. Довідник для батьків дошкільників. Психологія від А до Я—Х.: Веста, 2007.
3. Соціалізація дошкільників в умовах ДНЗ / Уклад. Т. І. Прищепа.—Х.: Вид. Група «Основа», 2010.

Виховуємо у дошкільника свідоме

Самооцінка

Таким розумним словом називається ставлення людини до самої себе. І складається це ставлення, як мозаїка, з безліч окремих шматочків. Наприклад, як дитина оцінює свою зовнішність? Вона вважає себе гарною, негарною, такою як всі, як мама чи принцеса?

Якщо Ви поставите питання дитини, наскільки вона розумна, то теж почуєте, як вона оцінює свій інтелектуальний потенціал. Звичайно, така самооцінка—результат порівняння себе зі своїми однолітками, з дорослими. А ще -вібдиток Ваших оцінок маляти. Тобто, залежно від того, наскільки часто й щиро Ви дитину підбадьоруете, самооцінка в неї буде високою або низькою.

Малюк повинен почувати, що його люблять, що він потрібний своїм батькам. Що вони люблять його незалежно ні від чого. Тоді він і сам до себе буде ставитися добре.

Оптимальна модель сімейних стосунків припускає, що батьки доброзичливо й зацікавлено спілкуються з дітьми, розумно їх контролюють. Крім того, вони обов'язково враховують думку дітей під час розв'язання важливих питань. Їхній контроль сполучається з підтримки бажання самої дитини бути самостійною і незалежною.

Доброзичлива підтримка

+ розумний контроль

=

***Високий рівень самостійності,
дружелюбності та незалежності***

Що робити батькам, щоб самооцінка дитини була нормальною?

1. Не порівнювати дитину з іншими дітьми.
2. Не сварити і не карати фізично.
3. Частіше хвалити (за справу).
4. Не говорити: «Ти— нечупара!», «Ледар», «Дурень».
5. Говорити про те, як Ви її любите й доводити свою любов реальними справами.
6. Підтримувати малюка, якщо в нього щось не виходить або він опановує нову справу.

